

Người cũng thịt da, cũng máu xương Phủ lớp ngoài kia đẹp lạ thường Hết nợ trần gian về cát bụi Một nắm tro tàn ngấm xót thương Phúc bất trùng lai, họa vô song Một đời trôi dạt giữa đục trong Mong cầu diên đảo vòng danh – sắc Chẳng biết thân tan, lạc giữa dòng Nhắc lên một gánh nặng trần ai Để rồi lặn ngụp ngỡ thiên thai Đùa vui, trí trá đời mộng mị Đâu hay lạc giữa giấc mộng dài Người bỏ xuống đây đời moi mọt Chân về trong bước lạng an nhè Ngày vui đâu kể nhìn năm nữa Nhẹ gánh nường về chốn núi thiêng.

Về với Phật! Con

lặng lẽ về nơi tĩnh thức Ngồi lặng im bên mái Chùa xưa Nghe hương khói thâm trầm sâu lắng Nhẹ như không, đời chẳng dư thừa Tách trà ấm trên tay thoang thoảng Một thời Kinh mộc mạc liễu tri Trong cánh gió sương chiều u ám Cỏ vô ưu giữa chốn tư nghi Thương thân xác trong vòng lục đạo Trôi lăn trăm nghìn kiếp luân hồi Qua mấy bận nường nhờ cõi tạm Đã về đây tìm bóng mây trôi Trên sân vắng lũ chim nhặt thóc Người nhìn theo bấy sẽ mỉm cười Dẫu đời có ba đào chuyển động Vẫn an nhiên, Phật ở đây thôi! Tác giả: **Cư sĩ An Tường Anh - Võ Đào Phương Trâm**